

at kunne gaa ind under denne Toldsats. Paa Grundlag deraf gør saa vedkommende Direktør en stor Bestilling, jeg tror, det var 10,000 Flasker. Da denne Bestilling kom ind paa Toldboden, rejstes Spørgsmaalet paa ny, og det kom til at foreligge for Generaltolddirektøren. Der blev anstillet Undersøgelser, og da det tager Tid, gaar vedkommende Importør op til Generaltolddirektøren og har en Samtale med ham. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har paaberaabt sig denne Samtale, som om der deri var givet et Slags halvt Tilsagn om, at man vilde stille sig saaledes, at han ganske roligt kunde indføre og dog være sikker paa, at selv om han kom til at betale den høje Toldsats nu, vilde det blive ham eftergivet senere. Generaldirektøren hævder meget bestemt, at noget saadant har aldeles ikke foreligget. Da vedkommende erklærede, at han gerne vilde have sine Flasker ind, har Generaltolddirektøren blot sagt: Ja, tag dem saa ind og betal den høje Told straks, skulde det senere vise sig, at de have Ret til at komme ind til den lave Toldsats, er Staten jo solvent og kan tilbagebetale, hvad den har opkrævet for meget. Deri ligger jo ikke noget som helst Tilsagn men blot det, at Manden ingen Risiko løber ved at tage dem ind til den højere Told, thi hvis det viser sig, at den lavere Told er den rigtige, er Staten solvent og kan tilbagebetale, hvad den har faaet for meget. Saa tager vedkommende altsaa Flaskerne ind, betaler den højere Told, og saa falder Generaltolddirektørens Resolution, som gaar ud paa, at den rette Toldsats er den højere paa 7 Sk. Derom er der nu ingen Tvivl mere, og det bestrides heller ikke hverken af Importøren eller af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds, at den rette Told er den, som er betalt. Det, som der altsaa er sket, er slet ikke, at Statskassen har faaet for meget for de 10,000 Flasker, som ere indførte. Den har faaet det, den skulde have. Det, som foreligger, er, at den har faaet for lidt for de 50 første Flasker. Der har Statskassen faaet efter en lavere Toldsats end den, som tilkommer den. Nu er det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds inde paa det Ræsonnement, at her er det en af Statens Embedsmænd, som har begaaet en Fejl, og da en Borger paa Grund af denne Fejl har foretaget sig en Handling, er Staten pligtig at erstatte vedkommende Borger de Tab, som ere fremkomne ved, at han har bygget sin Handling paa Em-

bedsmandens Fejltagelse. Det er et Princip, som vi aldeles ikke kende i dansk Lovgivning. Der er ikke noget i dansk Lovgivning om, at Staten hæfter for sine Embedsmænds Fejltagelser, tværtimod holde vi i vor Lovgivning gennemgaaende meget bestemt paa det modsatte. For Toldvæsenets Vedkommende er Forholdet det, at naar en Vare bliver indført, og en Embedsmand saa gaar hen og fortønder den ved en Fejltagelse til en alt for lav Toldsats, og det saa senere ved en Toldrevision opdages, at Varen er kommen ind til den lavere Toldsats, søger Toldvæsenet vedkommende Toldembedsmand til at erstatte det Tab, som Statskassen har lidt, og vedkommende Toldembedsmand har ifølge Kasseforordningen af 8. Juli 1840 § 9 Regres til Importøren i 2 Aar under en privat Sag. Hvis altsaa de 10,000 Flasker vare gaaede ind til de $1\frac{1}{2}$ Sk., vilde der, hvis Revisionen havde virket, som den burde, simpelthen være sket det, at Revisionen havde opdaget Fejltagelsen og derefter havde henvendt sig til vedkommende Toldembedsmand for af ham at faa Erstatning for det Tab, Staten havde lidt, hvorefter Toldembedsmanden, hvis Importøren ikke godvillig havde betalt, havde den juridiske Ret til at indkræve den for lidt erlagte Told under en Retssag mod Importøren.

Det Mellemværende, der i Øjeblikket bestaar mellem Importøren af disse Flasker og Statskassen, er det, at vi, som sagt, have faaet den rette Told for disse 10,000 Flasker, at det endnu staar os aabent og staar Embedsmanden ude paa Frederiksberg aabent at indkræve de 7 Skl. eller rettere de $5\frac{1}{2}$ Skl.; der endnu mangle paa de første 50 Flasker. Saaledes er dansk Lovgivning, saaledes er Lovgivningens Regler paa dette Punkt, saa strengt hævdes det, at naar en Embedsmand gør Fejltagelser, kan Staten ikke lide noget Tab derved.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds har lagt Mærke til en Dom, som Højesteret fældede forleden i Anledning af en Sag, der var anlagt mod Landbrugsministeriet. Det angik et Parti Margarine, som var blevet indført her i Landet og stoppet paa Toldboden paa Foranledning af Landbrugsministeriet under den Paastand, at det indeholdt Borsyre og derfor ikke maatte indføres. Ved den nærmere Undersøgelse viste Margارين sig ganske vist at indeholde Borsyre, men kun en meget, meget ringe Del Borsyre. Sagen kom til